

Arrest

nr. 290 173 van 13 juni 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 15 november 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 maart 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 mei 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. HERSENS *loco* advocaat T. MOSKOFIDIS en van attaché E. GUSSÉ, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Iraakse nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 4 december 2021, dient op 9 december 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 15 februari 2022 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 16 september 2022.

1.3. Op 20 oktober 2022 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire

beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 21 oktober 2022 en luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Iraakse nationaliteit en bent u op X 1999 geboren in X, Irak. U bent een moslim van Koerdische origine. U verhuisde in 2005 naar Tuz Khurmatu waar u opgeroeide. Uw vader stierf in 2007 in een auto-ongeluk. Uw moeder hertrouwde met M.R.A.. U bestempelt uw stiefvader als een salafistische moslim die als metselaar werkt. Hij zou u, uw moeder, uw broers en uw zus met harde hand behandelen. U ging tot het tweede middelbaar naar school en werkte nadien in een groothandel van groenten en droge voeding.

Uw vriend H. hield zich bezig met de verkoop van alcohol. U besloot hem sinds half 2019 te helpen. U bezorgde de drank bij de klanten met een auto of scooter. Jullie handel draaide goed en na een jaar had u voldoende kapitaal vergaard om de auto over te kopen. U hield zich sindsdien ook bezig met het klantenbestand. De invoer van de alcoholische drank vanuit Kirkuk gebeurde echter nog steeds door H.. Op 10 september 2021 kreeg u telefoon van uw moeder. Ze werd opgebeld door uw stiefvader die via de leden van Hashed el Shaabi op de hoogte was gebracht van het feit dat u alcohol verhandelde. Uw stiefvader dreigde ermee u te vermoorden. U keerde na het telefoontje niet meer terug naar huis, maar verliet Tuz Khurmatu dezelfde dag nog. U ging naar uw oom J. in Kirkuk. Deze probeerde te bemiddelen met uw stiefvader, maar de bemiddelingspogingen draaiden op niets uit. In oktober ging uw stiefvader op zoek naar u in het huis van uw oom. Uw stiefvader durfde niets te doen omdat uw tante thuis was. Uw oom regelde vervolgens een visum voor Wit-Rusland.

U vertrok op 9 november 2021 naar de internationale luchthaven van Bagdad van waaruit u een vliegtuig nam naar Wit-Rusland. Na zeven dagen verblijf in de hoofdstad reisde u naar een bosachtige regio aan de grens met Polen. U werd opgepakt door de politie en overgebracht naar een kamp waar ook andere vluchtelingen verbleven. Op een avond legde de Wit-Russische politie ladders over de prikkeldraad die de grens met Polen markeerde en hielp de vluchtelingen deze over te steken. Aan de andere kant werd u geholpen door twee Arabieren. U betaalde 2500 euro en werd via Warschau naar Duitsland gebracht. De Duitse autoriteiten confisqueerden uw paspoort en namen uw vingerafdrukken, maar u diende er geen verzoek om internationale bescherming in. U reisde drie dagen later verder naar België. U wilde initieel doorreizen naar het Verenigd Koninkrijk, maar uw oom zei dat u in België diende te blijven alwaar u familie heeft, meer bepaald F., A.O. (CGX, o.v. X) die sinds 2009 de subsidiaire beschermingsstatus geniet. U diende op 9 december 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u een originele identiteitskaart neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest bij terugkeer naar Irak vermoord te worden door uw stiefvader of door Hashed el Shaabi omdat u alcohol verkocht (CGVS p.7). Voorts verwijst u naar de algemene situatie van de Koerden in de regio in relatie tot de daar aanwezige Turkmenen en Arabieren (CGVS p.7, p.8). Dient echter te worden vastgesteld dat u een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade niet aannemelijk heeft gemaakt, en dit omwille van volgende redenen.

U stelde dat het verkopen van alcohol niet geaccepteerd wordt in Tuz Khurmatu. U haalde ter illustratie het voorbeeld aan van een winkel die alcohol verkocht en in 2018 door leden van Hashed el Shaabi opgeblazen werd (CGVS p.11). Gezien de harde repercussies ten aanzien van mensen die alcohol verkopen, is het zeer merkwaardig hoe jullie te werk zouden zijn gegaan. U werd gevraagd hoe jullie nagingen of een klant wel te vertrouwen was. U stelde dat het voldoende was wanneer de klant alleen naar de plaats van levering kwam. Wanneer u zag dat er aan die voorwaarde tegemoetgekomen werd,

ging u er vanuit dat de persoon te vertrouwen was, zo stelt u (CGVS p.12).. Dat u niet meer voorzorgsmaatregelen nam in een dergelijke, toch delicate, handel ondergraaft de geloofwaardigheid van uw bewering dat u effectief handelde in alcohol. U voegde er vervolgens aan toe dat u enkel aan Koerden verkocht en dat u daarom geen verraad verwachtte vanuit die hoek (CGVS p.13). Dat er tussen de Koerden ook andersgezinden en eventueel zelfs salafisten zaten, zoals uw stiefvader bijvoorbeeld, die zich evenmin kunnen vinden in de alcoholhandel en consumptie en deze zwaar willen bestraffen, hoeft geen betoog (CGVS p.12). Dit roept ernstige twijfels op bij uw bewering dat u effectief van 2019 tot 2021 alcohol verkocht in Tuz Khurmatu.

Volgens uw verklaringen zouden leden van Hashed el Shaabi te weten gekomen zijn dat u alcohol verkocht. Ze zouden vervolgens uw stiefvader hierover ingelicht hebben. Hashed el Shaabi had immers een hekel aan uw stiefvader omdat hij een salafist was. Door hem dit nieuws over u te melden wilden ze zijn positie verzwakken en ervoor zorgen dat hij zich schaamde. Indien hij vervolgens overging tot de moord van u, zijn stiefzoon, hadden ze ook onmiddellijk een reden om hem op te sluiten (CGVS p.13). Dit is allemaal nogal ver gezocht en kan niet overtuigen. Bovendien verklaarde u dat Hashed lijsten heeft met Koerden die ze zochten. Moesten ze het daadwerkelijk op uw stiefvader gemunt hebben, is het voor de hand liggend om zijn naam op zo'n lijst te plaatsen. U stelde immers zelf dat ze over meer macht beschikken dat de federale overheid (CGVS p.10). U verklaarde dat Hashed, in het geval een sjiitische Turkmeen of sjiitische Arabier iets mis doet, deze persoon geld zullen afpersen. In het geval van een soennitische Arabier of een Koerd gaan ze proberen deze persoon schade te berokkenen (CGVS p.13). Nu kan er aangenomen worden dat wanneer Hashed op de hoogte was van uw illegale handel logischerwijze het heft in eigen handen nemen –zoals met de drankwinkel die tot ontploffing werd gebracht- en u tot voorbeeld stellen in plaats van een heel complot te bedenken om u door uw stiefvader te laten vermoorden en vervolgens uw stiefvader in de gevangenis op te sluiten (CGVS p.13, p.14). Hashed kan bovendien onmogelijk weten of uw stiefvader effectief tot een moord op zijn stiefzoon zou overgaan. In dat opzicht is hun 'plan' allerminst waterdicht en doorweven met onzekerheden. Moest u daadwerkelijk betrapt zijn door Hashed el Shaabi op het verkopen van alcohol is de piste die men volgens u heeft bewandeld allerminst geloofwaardig.

U stelt verder dat uw stiefvader, nadat hij op de hoogte gebracht werd door Hashed, uw moeder opbelde en haar inlichtte over zijn plan om u te vermoorden. U verklaarde dat de relatie tussen uw moeder en uw vader niet erg vlot verliep. Uw moeder werd slecht behandeld door de man, net als u, uw broers en zussen. Bovendien wist u wel te zeggen dat de relatie tussen uw moeder en de kinderen goed zat (CGVS p.14). Het is dan ook weinig plausibel dat uw stiefvader, moest hij u daadwerkelijk naar het leven staan, eerst zijn echtgenote zou inlichten over zijn plannen. De kans dat uw moeder u onmiddellijk zou waarschuwen, was immers aanzienlijk (CGVS p.14). U werd deze stelling voorgelegd. U wist het ook niet te zeggen waarom hij uw moeder zou hebben ingelicht. U verklaarde dat hij boos en nerveus was en daarom uw moeder opbelde (CGVS p.14). Dit is geen overtuigende verklaring gezien de relatie die uw moeder en uw salafistische stiefvader hadden. Bovendien blijkt dat u 's avonds niet buiten mocht van uw stiefvader (CGVS p.13). Het is bijgevolg veel logischer dat uw stiefvader zijn mond zou houden zodat hij er zeker van kon zijn dat u in het ongewisse bleef om u vervolgens thuis op te wachten. U kon niet in een repliek voorzien (CGVS p.14). Dit alles roept ernstige vraagtekens op bij uw geloofwaardigheid.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw handel samen met uw vriend H. zou hebben gedreven. U heeft vreemd genoeg geen verdere informatie over wat er eventueel met hem gebeurd is. U bent na het telefoontje van uw moeder onmiddellijk uit Tuz vertrokken en heeft niet meer geïnformeerd naar het lot van uw vriend (CGVS p.11, p.12). Deze desinteresse in het lot van uw vriend is merkwaardig. Op basis van uw verklaring dat u verraden werd aan Hashed el Shaabi, kan er vermoed worden dat uw vriend eveneens verraden zou zijn. U stelde dat hij geen problemen heeft en dat enkel u betrapt werd. U verklaarde nochtans dat hij degene was die het klantenbestand had opgebouwd. Het is dan voor de hand liggend dat de naam van uw vriend eveneens bekend zou raken wanneer uw naam op deze manier gevallen zou zijn. Bovendien beschikte uw vriend over een stock van drank in zijn winkel en loopt hij bijgevolg een aanzienlijk risico. Dat u zich niet heeft geïnformeerd naar zijn lot of eventuele verdere ontwikkelingen van het probleem, ondergraaft de geloofwaardigheid van uw verklaringen. U had er geen behoefte aan, zo zegt u, dergelijk nieuws aangaande uw vriend zou de situatie toch niet veranderen. H. was immers niet betrapt, zo liet u optekenen (CGVS p.14, p.15). Dat u geen enkele interesse heeft in het lot van H. is zeer opmerkelijk en roept verdere vragen op bij uw asielmotieven.

Na uw vertrek uit Tuz Khurmatu zocht u onderdak bij uw oom in Kirkuk. Uw oom had verschillende pogingen gedaan om te bemiddelen met uw stiefvader maar deze draaiden op niets uit. Uw stiefvader is één keer langs gekomen op 14 oktober. Hij stond gewapend aan de deur, zo liet u optekenen (CGVS

p.15), maar durfde niets te doen omdat uw tante ook thuis was op dat moment (CGVS p.9). Het is merkwaardig dat uw stiefvader, die er blijkbaar toch van uit ging dat u zich bij de oom bevond, niet meer in het werk heeft gesteld om uw aanwezigheid aldaar te verifiëren en hij zich laat afschrikken door de aanwezigheid van uw tante.

Wat betreft uw vrees gelinkt aan uw Koerdische etnie in het kader van de etno-sektarisch samenstelling van de regio, haalt u aan dat een deel van de bevolking wraak wil nemen op de Koerden. De Koerden hadden tot de overname van Hashed in oktober 2017 de controle in de stad. U verklaarde dat er door Hashed lijsten opgesteld werden van personen die zich provocerend opgesteld hadden ten aanzien van de Turkmene en de Arabieren. U heeft echter geen concrete persoonlijke problemen ondervonden omwille van uw etnische origine (CGVS p.7, p.8, p.10). De overname door Hashed vond in 2017 plaats; u heeft de stad pas vier jaar later, in 2021, verlaten omwille van problemen die niet gelinkt zijn aan uw etnische origine. Daar u zelf geen persoonlijke problemen ondervond omwille van uw etnische origine, kan u niet aannemelijk maken dat u deze bij terugkeer wel zou ondervinden. In de stad zijn er klaarblijkelijk wijken die uitsluitend door Koerden bewoond worden, en waarin u ook woonachtig was (CGVS p.10). Bovendien woont de rest van de familie eveneens nog in de regio en ondervinden ook zij geen concrete problemen omwille van hun etnische achtergrond.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op [https:// www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html](https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html) of <https://www.refworld.org>), en de **EASO Country Guidance Note: Iraq van juni 2022** (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille

van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In de EASO Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Salah al-Din te worden beoordeeld. Dit gebied omvat acht districten: Al-Dour, al-Shirqat, al-Faris, Balad, Baiji, Tooz, Samarra en Tikrit.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie de **COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 24 november 2021**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidssituatie_20211124.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; en het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie grondig is gewijzigd sinds 2017.

De bevolking van de provincie Salah al-Din bestaat hoofdzakelijk uit soenitische moslims en de provincie wordt aanzien als een machtscentrum van soenitische Arabieren, al kent ze eveneens een sjjiitische Arabische minderheid en een aanwezigheid van Koerdische en Turkmeense bevolkingsgroepen. De Iraqi Security Forces (ISF) zijn verantwoordelijk voor de veiligheid in de provincie maar zijn slechts beperkt aanwezig in de rurale gebieden. De Popular Mobilisation Forces (PMF) zijn de meest dominante veiligheidsactor in de provincie en zijn in alle regio's aanwezig, waarbij ze de controle uitoefenen over strategische locaties. Naast de ISF en de PMF bestaan er in de provincie ook sjjiitische milities verbonden aan sjjiitische leiders en heiligdommen, Turkmeense milities die gelieerd zijn aan de PMF en een aantal soennitische tribale milities, al dan niet gelieerd met de PMF. Salah al-Din heeft op zijn grondgebied ook zogenaamde betwiste gebieden, in casu Tuz Khurmatu. In oktober 2017 braken in Tuz Khurmatu, dat hoofdzakelijk bevolkt wordt door Koerden en sjjiitische Turkmeneren, gevechten uit tussen de Koerdische peshmerga en de ISF waarbij plunderingen door de plaatselijke bevolking plaatsvonden. De ISF namen de controle volledig over van de peshmerga. Naast de ISF hebben verschillende milities die behoren tot de PMF lokaal aanzienlijke invloed.

In de periode van augustus 2020 tot oktober 2021 vonden in de hele provincie veiligheidsincidenten plaats. De maandelijkse cijfers van het totale aantal veiligheidsincidenten opgetekend tussen januari 2021 en oktober 2021, zijn globaal gesproken gelijklopend aan deze van de tweede helft van 2020 en bevinden zich op een relatief laag niveau. Het aantal burgerslachtoffers dat bij deze incidenten valt, is eveneens relatief beperkt gebleven.

De veiligheidssituatie in de Centraal-Iraakse provincies, waartoe de provincie Salah al-Din behoort, werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd tegen Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). De toenmalige eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS had een duidelijk voelbare impact op de veiligheidssituatie in Irak. De terreurorganisatie tracht sindsdien voet aan de grond te krijgen in voornamelijk dunbevolkte, weinig toegankelijke gebieden waar de veiligheidsdiensten weinig tot niet aanwezig zijn en geen volledige controle uitoefenen. De positie van de organisatie is echter geenszins te vergelijken met deze van voor haar opmars in 2014. ISIS voert nog steeds een low-level guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten de Iraakse strijdkrachten en ordediensten, het elektriciteitsnet en de plaatselijke mukhtars.

De provincie Salah al-Din is van bijzonder belang voor ISIS wegens zijn strategische ligging. De groep manifesteert zich voornamelijk tijdens het jaarlijkse lente- en zomeroffensief. ISIS voert in de provincie Salah al-Din aanvallen uit op de ISF en de PMF. Deze aanvallen nemen de vorm aan van improvised

explosive devices (IED's), hinderlagen en beschietingen. Burgerslachtoffers van ISIS vallen voornamelijk, maar niet alleen, bij gerichte aanvallen, onder andere op lokale gezagsdragers, gemeenschapsleiders en personen die samenwerken met de Iraakse veiligheidsactoren. Als reactie voerden de ISF in samenwerking met de PMF en federale politie verschillende grote antiterreuropertes uit.

Voorts heerst er in Salah al-Din een gespannen sfeer tussen de lokale gemeenschappen en de sjiiitische PMF, waarbij burgerslachtoffers kunnen vallen. Het gebeurt dat burgers, voornamelijk soennitische Arabieren, verhinderd worden terug te keren naar hun regio van herkomst, of hun boerderijen en landbouwgronden geconfisqueerd worden om zo etnosectarische verschuivingen te bewerkstelligen.

Daarnaast zijn de geopolitieke spanningen tussen Iran en de Verenigde Staten ook in Salah al-Din voelbaar. Zo voerden de pro-Iraanse gewapende groeperingen aanvallen uit op bases en logistieke transporten van de Verenigde Staten, op Camp Speicher en Balad Air Base. De beschikbare informatie bevat geen melding van burgerslachtoffers die in 2021 bij deze acties te betreuren zouden zijn geweest.

Volgens IOM telde Irak op 30 september 2021 1.189.581 ontheemden (IDP's). IOM meldt dat 4.9 miljoen van de Iraakse burgers die sinds januari 2014 ontheemd raakten inmiddels naar hun regio van oorsprong terugkeerden. Salah al-Din is één van de Iraakse provincies waarnaar het meeste aantal ontheemden is teruggekeerd. De terugkeerratio bedraagt momenteel 84%, een cijfer dat overeenkomt met iets meer dan 730.000 personen. De terugkeer varieert evenwel per district. Naast stabiele relocatie zijn de redenen waarom IDP's niet naar hun regio van herkomst terugkeerden divers. De aanwezigheid van de PMF en/of andere lokale milities wordt in bepaalde gevallen nog steeds aangehaald als obstakel bij terugkeer. Voorts wordt een gebrek aan werkgelegenheid, basisvoorzieningen en woongelegenheden; een onzekere veiligheidssituatie in de regio van herkomst of etnischreligieuze spanningen eveneens aangehaald als redenen om niet terug te keren.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. v. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Salah al-Din nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Salah al-Din afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Salah al-Din actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Het CGVS wijst er nog op dat uit de voormelde Country Guidance Note blijkt dat ook EASO van oordeel is dat de situatie in de provincie Salah al-Din niet van dien aard is dat burgers louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico lopen op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 15(c) van de herschikte Kwalificatierichtlijn.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Salah al-Din in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Salah al-Din een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Salahdine. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Hij betoogt dat de verkoop van alcohol niet geaccepteerd wordt omdat het gezien wordt als verwesterd. Er zijn volgens hem talloze voorbeelden van andere personen die ook als verwesterd aanzien worden en worden gedood, hoewel zij alle voorzorgsmaatregelen hadden genomen, namelijk: vrouwen die buitenhuwelijkse relaties hadden, vrouwen die westers gekleed zijn of een student die een facebookgroep over atheïsme beheerde. Vervolgens benadrukt hij dat hij heel spoedig zijn herkomstland heeft verlaten. Hij erkent dat het gaat om een veronderstelling, waarvan hij geen bewijzen noch zekerheid heeft. Hij benadrukt verder dat hij heeft verklaard dat zijn stiefvader boos was, waardoor hij gebeld heeft naar zijn moeder, dat hij ook duidelijk heeft verklaard dat zijn vriend H. geen problemen heeft en dat enkel hijzelf betrappt werd, waardoor hij wel degelijk op de hoogte is van de situatie van zijn vriend. De veronderstelling van het CGVS, dat hij geen interesse zou hebben, komt volgens hem niet overeen met de werkelijkheid. Hij is het verder niet eens met de stelling van het CGVS dat hij zou hebben verklaard dat zijn stiefvader ervan uitging dat hij zich bij zijn oom bevond, daar hij enkel verklaard heeft dat hij dacht dat hij twijfelde.

Hij wenst vervolgens te benadrukken dat hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omdat hij als verwesterd wordt aanzien aangezien hij alcohol heeft verkocht aan particulieren en drank bezorgd heeft met de auto of de scooter.

3. Nieuwe stukken

Er worden geen nieuwe stukken neergelegd.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale

bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het asielaanvraag van verzoeker kan als volgt worden samengevat. Verzoeker vreest bij terugkeer naar Irak vermoord te worden door zijn stiefvader of door Hashed el Shaabi omdat hij alcohol verkocht heeft (NPO, p.7). Verzoeker vreest daarnaast de algemene situatie van de Koerden in zijn regio van herkomst (NPO, p.7-8).

De commissaris-generaal weigert middels de bestreden beslissing de vluchtelingenstatus toe te kennen aan verzoeker omwille van volgende vaststellingen:

- i) Er bestaan ernstige twijfels dat verzoeker effectief van 2019 tot 2021 alcohol verkocht heeft in Tuz Khurmatu en daardoor problemen heeft gekend omdat (a) gezien de harde repercussies door de leden van Hashed el Shaabi ten aanzien van mensen die alcohol verkopen, het zeer merkwaardig is dat verzoeker niet meer voorzorgsmaatregelen nam bij de verkoop van alcohol; (b) het plan van Hashed el Shaabi allerminst waterdicht is en doorweven is met onzekerheden, waar zij verzoekers stiefvader op de hoogte stellen van het feit dat hij alcohol verkoopt om er vervolgens vanuit te gaan dat die stiefvader verzoeker zou vermoorden om uiteindelijk op die manier een reden te hebben om die stiefvader op te sluiten; (c) het weinig plausibel is dat de stiefvader, moest hij verzoeker daadwerkelijk naar het leven staan, eerst verzoekers moeder zou inlichten over zijn plannen om verzoeker te vermoorden te meer gelet op de goede band tussen verzoeker en zijn moeder; (d) verzoekers desinteresse in het lot van H., zijn vriend met wie hij samen handelde in alcohol, zeer opmerkelijk is en verdere vragen oproept bij verzoekers asielmotieven; (e) het merkwaardig is dat verzoekers stiefvader, die er blijkbaar toch vanuit ging dat hij zich bij zijn oom bevond, niet meer in het werk heeft gesteld om zijn aanwezigheid aldaar te verifiëren en hij zich heeft laten afschrikken door de aanwezigheid van verzoekers tante.
- ii) M.b.t. verzoekers vrees gelinkt aan zijn Koerdische etnie en het feit dat een deel van de bevolking wraak wil nemen op de Koerden (a) haalt verzoeker geen concrete persoonlijke problemen aan die hij zou hebben ondervonden omwille van zijn etnische origine; (b) dient aangestipt te worden dat er klaarblijkelijk wijken zijn die uitsluitend door Koerden bewoond worden en waarin verzoeker ook woonachtig was en (c) dient vastgesteld te worden dat de rest van de familie eveneens nog in de regio woont en dat zij geen concrete problemen ondervinden omwille van hun etnische achtergrond.

4.3.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

4.3.2.1. Met betrekking tot verzoekers verklaring dat hij samen met een vriend in de periode van 2019 tot 2021 alcohol zou hebben verkocht en de problemen die hij hierdoor zou hebben gekend, oordeelt de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat zijn verklaringen dienaangaande niet aannemelijk zijn. In dit verband dient te worden aangestipt dat verzoeker getuigt van een zeer ondoordachte houding, waar hij aangeeft dat hij op de hoogte was van de repercussies van de leden van Hashed el Shaabi op mensen die alcohol verkopen (NPO, p. 7: *“Die Hashd el Shaabi is tegen de mensen die alcohol verkopen en ze hebben winkel laten exploderen waar ze alcohol verkochten en de mensen die dat doen gaan ze opjagen”*; NPO, p. 8: *“Ik begon alcohol te verkopen sinds 2019 en half 2019 had een vriend die H. heet was bezig alcohol te verkopen. H. had een winkel en in november 2018 werd zijn winkel ontploft en daarom begon hij stiekem alcohol te verkopen”*; Vragenlijst CGVS, punt 3.5.: *“Rond november 2018 vond er een aanslag plaats door Al Hashd Al Shaabi op de drankenhandel in de buitenwijken van Dokuskhomratou”*), maar hij desalniettemin geen gewag maakt van enige voorzorgsmaatregelen die hij zelf zou hebben genomen bij het verkopen van alcohol. Zo acht de Raad het opmerkelijk dat verzoeker, zich bewust van het gevaar dat hij liep, geen idee had van hoe zijn vriend H. aan klanten kwam (NPO, p. 12). Bovendien is het in het licht van de situatie, zoals verzoeker deze voorstelt, zeer opmerkelijk dat hij de klanten reeds in vertrouwen nam vanaf het moment dat de klant zich begaf naar de plaats van de levering (NPO, p. 12). Verzoekers antwoord, op de vraag hoe hij wist dat die klanten dan ook echt te vertrouwen waren, overtuigt allerminst, waar hij stelt dat ze alleen aan Koerden verkochten en daarom vertrouwen hadden (NPO, p. 12; NPO, p. 13: *“We vertrouwden de klanten, wegens hun etnie het zijn koerden en we verwachtten geen verraad van hen”*). Bovendien klemt zijn voorgehouden vertrouwen in iedere Koerd ten eerste met het door hem afgeschilderde profiel van zijn stiefvader, die eveneens Koerd is van origine en zich blijkens verzoekers verklaringen allerminst kon vinden in het feit dat zijn stiefzoon alcohol verkocht (NPO, p. 13). Dat verzoeker dermate ondoordacht te werk ging, doet reeds de nodige twijfels rijzen bij het feit dat hij van 2019 tot 2021 alcohol zou hebben verkocht in Tuz Khurmatu. De motieven dienaangaande van de commissaris-generaal zijn pertinent en draagkrachtig en worden door de Raad bijgetreden: *“U stelde dat het verkopen van alcohol niet geaccepteerd wordt in Tuz Khurmatu. U haalde ter illustratie het voorbeeld aan van een winkel die alcohol verkocht en in 2018 door leden van Hashed el Shaabi opgeblazen werd (CGVS p.11). Gezien de harde repercussies ten aanzien van mensen die alcohol verkopen, is het zeer merkwaardig hoe jullie te werk zouden zijn gegaan. U werd gevraagd hoe jullie nagingen of een klant wel te vertrouwen was. U stelde dat het voldoende was wanneer de klant alleen naar de plaats van levering kwam. Wanneer u zag dat er aan die voorwaarde tegemoetgekomen werd, ging u er vanuit dat de persoon te vertrouwen was, zo stelt u (CGVS p.12).. Dat u niet meer voorzorgsmaatregelen nam in een dergelijke, toch delicate, handel ondergraaft de geloofwaardigheid van uw bewering dat u effectief handelde in alcohol. U voegde er vervolgens aan toe dat u enkel aan Koerden verkocht en dat u daarom geen verraad verwachtte vanuit die hoek (CGVS p.13). Dat er tussen de Koerden ook andersgezinden en eventueel zelfs salafisten zaten, zoals uw stiefvader bijvoorbeeld, die zich evenmin kunnen vinden in de alcoholhandel en consumptie en deze zwaar willen bestraffen, hoeft geen betoog (CGVS p.12). Dit roept ernstige twijfels op bij uw bewering dat u effectief van 2019 tot 2021 alcohol verkocht in Tuz Khurmatu.”*

Vervolgens doet zowel de handelswijze van de leden van Hashed el Shaabi, als die van zijn stiefvader, de geloofwaardigheid van zijn relaas op de helling plaatsen. Het overtuigt de Raad geenszins, net zomin als de commissaris-generaal, dat indien de leden van Hashed el Shaabi verzoeker effectief zouden willen vermoorden omwille van zijn werkzaamheden, diezelfde leden de stiefvader van verzoeker zouden gebruiken als tussenpersoon. Dergelijke handelswijze klemt niet alleen met verzoekers verklaring dat Hashed el Shaabi meer macht hebben dan de federale overheid (NPO, p. 10), maar nog des te meer met zijn verklaring dat Hashed el Shaabi gebruik maakt van lijsten met de namen van Koerden die zij zochten (NPO, p. 10). Indien zij effectief op zoek waren naar verzoeker en naar diens stiefvader, ziet de Raad niet in waarom Hashed el Shaabi ook hen niet op die lijsten zouden plaatsen en gebruik maken van hun macht, maar in de plaats daarvan, op een overigens omslachtige manier, te werk zouden gaan. Bovendien is dergelijke omslachtige handelswijze geen garantie op succes nu uit de notities van het persoonlijk onderhoud geen enkele reden kan worden ontwaard waarom Hashed el Shaabi erop had kunnen vertrouwen dat verzoekers stiefvader verzoeker ook werkelijk zou vermoorden. Verzoeker komt immers niet verder dan een blote bewering dat ze er niet over twijfelden omdat salafisten streng zijn en zeker tegen mensen die alcohol gebruiken en ze daarom zeker waren dat zijn stiefvader zo zou reageren (NPO, p. 13). Dat Hashed el Shaabi dan ook niet zelf het initiatief zou nemen om verzoeker te treffen, terwijl

verzoeker nochtans melding maakt van het feit dat Hashed el Shaabi vele huizen heeft doen ontploffen, mensen liquideerden, arresteerden en mishandelden (NPO, p. 9) is allerminst aannemelijk. Verder kan nog worden aangestipt dat verzoeker melding maakte van de goede relatie die hij had met zijn moeder en er op wees dat zijn moeder en stiefvader een heel slechte relatie hadden (NPO, p. 14), waardoor het allerminst aannemelijk is dat verzoekers stiefvader verzoekers moeder zou inlichten over zijn intentie haar zoon te vermoorden (NPO, p. 14). Waar hij in het verzoekschrift wenst te benadrukken dat hij heeft verklaard dat zijn stiefvader boos was en daardoor gebeld heeft naar zijn moeder, komt hij niet verder dan datgene te herhalen wat hij reeds verklaarde bij het CGVS en wat geenszins voldoende is om het bizarre en onaannemelijke gedrag van zijn stiefvader te verantwoorden. Verzoekers betoog kan dan ook geen afbreuk doen aan de motieven dienaangaande van de commissaris-generaal, die de Raad pertinent en draagkrachtig acht en die door verzoeker aldus niet op dienstige wijze worden weerlegd. Zij worden door de Raad integraal overgenomen: *“Volgens uw verklaringen zouden leden van Hashed el Shaabi te weten gekomen zijn dat u alcohol verkocht. Ze zouden vervolgens uw stiefvader hierover ingelicht hebben. Hashed el Shaabi had immers een hekel aan uw stiefvader omdat hij een salafist was. Door hem dit nieuws over u te melden wilden ze zijn positie verzwakken en ervoor zorgen dat hij zich schaamde. Indien hij vervolgens overging tot de moord van u, zijn stiefzoon, hadden ze ook onmiddellijk een reden om hem op te sluiten (CGVS p.13). Dit is allemaal nogal ver gezocht en kan niet overtuigen. Bovendien verklaarde u dat Hashed lijsten heeft met Koerden die ze zochten. Moesten ze het daadwerkelijk op uw stiefvader gemunt hebben, is het voor de hand liggend om zijn naam op zo’n lijst te plaatsen. U stelde immers zelf dat ze over meer macht beschikken dat de federale overheid (CGVS p.10). U verklaarde dat Hashed, in het geval een sjiitische Turkmeen of sjiitische Arabier iets mis doet, deze persoon geld zullen afpersen. In het geval van een soennitische Arabier of een Koerd gaan ze proberen deze persoon schade te berokkenen (CGVS p.13). Nu kan er aangenomen worden dat wanneer Hashed op de hoogte was van uw illegale handel logischerwijze het heft in eigen handen nemen –zoals met de drankwinkel die tot ontploffing werd gebracht- en u tot voorbeeld stellen in plaats van een heel complot te bedenken om u door uw stiefvader te laten vermoorden en vervolgens uw stiefvader in de gevangenis op te sluiten (CGVS p.13, p.14). Hashed kan bovendien onmogelijk weten of uw stiefvader effectief tot een moord op zijn stiefzoon zou overgaan. In dat opzicht is hun ‘plan’ allerminst waterdicht en doorweven met onzekerheden. Moest u daadwerkelijk betrappt zijn door Hashed el Shaabi op het verkopen van alcohol is de piste die men volgens u heeft bewandeld allerminst geloofwaardig.*

U stelt verder dat uw stiefvader, nadat hij op de hoogte gebracht werd door Hashed, uw moeder opbelde en haar inlichtte over zijn plan om u te vermoorden. U verklaarde dat de relatie tussen uw moeder en uw vader niet erg vlot verliep. Uw moeder werd slecht behandeld door de man, net als u, uw broers en zussen. Bovendien wist u wel te zeggen dat de relatie tussen uw moeder en de kinderen goed zat (CGVS p.14). Het is dan ook weinig plausibel dat uw stiefvader, moest hij u daadwerkelijk naar het leven staan, eerst zijn echtgenote zou inlichten over zijn plannen. De kans dat uw moeder u onmiddellijk zou waarschuwen, was immers aanzienlijk (CGVS p.14). U werd deze stelling voorgelegd. U wist het ook niet te zeggen waarom hij uw moeder zou hebben ingelicht. U verklaarde dat hij boos en nerveus was en daarom uw moeder opbelde (CGVS p.14). Dit is geen overtuigende verklaring gezien de relatie die uw moeder en uw salafistische stiefvader hadden. Bovendien blijkt dat u ’s avonds niet buiten mocht van uw stiefvader (CGVS p.13). Het is bijgevolg veel logischer dat uw stiefvader zijn mond zou houden zodat hij er zeker van kon zijn dat u in het ongewisse bleef om u vervolgens thuis op te wachten. U kon niet in een repliek voorzien (CGVS p.14). Dit alles roept ernstige vraagtekens op bij uw geloofwaardigheid.” Door in het verzoekschrift uitdrukkelijk te erkennen dat het gaat om veronderstellingen, waarvan hij geen bewijzen noch zekerheid heeft, onderschrijft hij de pertinente bevindingen zoals weergegeven in de bestreden beslissing en maakt hij zijn asielrelaas wederom niet aannemelijk.

Verder doet verzoekers desinteresse over het lot van zijn vriend H., met wie hij samen alcohol zou hebben verhandeld, mede de geloofwaardigheid van zijn relaas ondermijnen, zoals ook terecht werd geoordeeld in de bestreden beslissing. Waar hij in het verzoekschrift uiteenzet dat hij duidelijk heeft verklaard dat zijn vriend H. geen problemen heeft en dat enkel hijzelf betrappt werd en hierdoor aangetoond heeft dat hij wel degelijk op de hoogte is van de situatie van zijn vriend, dient de Raad vast te stellen dat verzoeker voorbijgaat aan zijn niet mis te verstane verklaringen, namelijk dat hij niets weet over zijn vriend H. en dat hij voor het laatst contact gehad heeft met hem op de dag dat hij de stad moest verlaten en hij daarna niet meer gebeld heeft en niets vernomen heeft (NPO, p. 11). Op de vraag of hij niet weet of H. problemen heeft gehad, antwoordde verzoeker overigens *“neen dat weet ik niet, als hij ook werd betrappt dan kan hij zelf ook niet vluchten op tijd”* (NPO, p. 14). Verzoekers loutere ontkenning van zijn gezegden, zoals die onomstotelijk blijken uit de notities van het persoonlijk onderhoud, kan bezwaarlijk beschouwd worden als dienstig verweer, waardoor de Raad de motieven dienaangaande zoals weergegeven in de bestreden beslissing wederom integraal tot de zijne maakt: *“Uit uw verklaringen blijkt dat u uw handel samen met uw vriend H. zou hebben gedreven. U heeft vreemd genoeg geen verdere informatie over wat er eventueel*

met hem gebeurd is. U bent na het telefoontje van uw moeder onmiddellijk uit Tuz vertrokken en heeft niet meer geïnformeerd naar het lot van uw vriend (CGVS p.11, p.12). Deze desinteresse in het lot van uw vriend is merkwaardig. Op basis van uw verklaring dat u verraden werd aan Hashed el Shaabi, kan er vermoed worden dat uw vriend eveneens verraden zou zijn. U stelde dat hij geen problemen heeft en dat enkel u betrap werd. U verklaarde nochtans dat hij degene was die het klantenbestand had opgebouwd. Het is dan voor de hand liggend dat de naam van uw vriend eveneens bekend zou raken wanneer uw naam op deze manier gevallen zou zijn. Bovendien beschikte uw vriend over een stock van drank in zijn winkel en loopt hij bijgevolg een aanzienlijk risico. Dat u zich niet heeft geïnformeerd naar zijn lot of eventuele verdere ontwikkelingen van het probleem, ondergraaft de geloofwaardigheid van uw verklaringen. U had er geen behoefte aan, zo zegt u, dergelijk nieuws aangaande uw vriend zou de situatie toch niet veranderen. H. was immers niet betrap, zo liet u optekenen (CGVS p.14, p.15). Dat u geen enkele interesse heeft in het lot van H. is zeer opmerkelijk en roept verdere vragen op bij uw asielmotieven.”

Indien verzoekers stiefvader er werkelijk op gebrand stond om hem te vermoorden en hij effectief gewapend voor de deur van zijn oom stond, is het weinig plausibel dat hij zich zou laten afschrikken door de loutere aanwezigheid van de vrouw van zijn oom (NPO, p. 9). Voorgaande is des te opmerkelijker nu verzoeker volgens zijn gezegden twee maanden lang bij zijn oom heeft verbleven (NPO, p. 9) en hij geen gewag maakt van een andere poging die zijn stiefvader zou hebben ondernomen om hem te schaden. Door verder in het verzoekschrift aan te geven dat hij het niet eens is met de stellingen van het CGVS en hij erop wijst dat hij verklaard heeft dat hij dacht dat zijn stiefvader twijfelde of hij zich wel bij zijn oom bevond, brengt hij evenmin enig element aan dat de motieven dienaangaande en die luiden als volgt, kan doen ontcrachten. *“Na uw vertrek uit Tuz Khurmatu zocht u onderdak bij uw oom in Kirkuk. Uw oom had verschillende pogingen gedaan om te bemiddelen met uw stiefvader maar deze draaiden op niets uit. Uw stiefvader is één keer langs gekomen op 14 oktober. Hij stond gewapend aan de deur, zo liet u optekenen (CGVS p.15), maar durfde niets te doen omdat uw tante ook thuis was op dat moment (CGVS p.9). Het is merkwaardig dat uw stiefvader, die er blijkbaar toch van uit ging dat u zich bij de oom bevond, niet meer in het werk heeft gesteld om uw aanwezigheid aldaar te verifiëren en hij zich laat afschrikken door de aanwezigheid van uw tante.”*

Waar verzoeker nog benadrukt dat hij heel spoedig zijn herkomstland heeft verlaten, kan worden opgemerkt dat dit verzoeker geenszins verweten wordt en niet van die aard is bovenstaande vaststellingen te doen ontcrachten.

4.3.2.2. Het wordt niet betwist dat verzoeker Koerdische origine heeft en afkomstig is van Tuz Khumratu. Verzoeker moet evenwel aantonen dat er omstandigheden bestaan waardoor hij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt noodgedwongen in dat zijn vrees actueel is.

De beoordeling van verzoekers vrees moet steunen op de feitelijke situatie en alle relevante feiten zoals deze zich voordoen in het land van herkomst op het tijdstip van het nemen van de beslissing.

Het CGVS en de Raad zijn er aldus toe gehouden zich te richten naar de huidige situatie en het actuele karakter van verzoekers vrees te onderzoeken.

De commissaris-generaal oordeelt omtrent verzoekers vrees, gelinkt aan zijn Koerdische etnie, wat volgt: *“Wat betreft uw vrees gelinkt aan uw Koerdische etnie in het kader van de etno-sektarisch samenstelling van de regio, haalt u aan dat een deel van de bevolking wraak wil nemen op de Koerden. De Koerden hadden tot de overname van Hashed in oktober 2017 de controle in de stad. U verklaarde dat er door Hashed lijsten opgesteld werden van personen die zich provocerend opgesteld hadden ten aanzien van de Turkmene en de Arabieren. U heeft echter geen concrete persoonlijke problemen ondervonden omwille van uw etnische origine (CGVS p.7, p.8, p.10). De overname door Hashed vond in 2017 plaats; u heeft de stad pas vier jaar later, in 2021, verlaten omwille van problemen die niet gelinkt zijn aan uw etnische origine. Daar u zelf geen persoonlijke problemen ondervond omwille van uw etnische origine, kan u niet aannemelijk maken dat u deze bij terugkeer wel zou ondervinden. In de stad zijn er klaarblijkelijk wijken die uitsluitend door Koerden bewoond worden, en waarin u ook woonachtig was (CGVS p.10). Bovendien woont de rest van de familie eveneens nog in de regio en ondervinden ook zij geen concrete problemen omwille van hun etnische achtergrond.”*

Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoeker geen enkele informatie voorlegt waaruit blijkt dat er geen Koerden meer zouden wonen in Tuz Khurmatu en evenmin dat het niet meer mogelijk zou zijn om terug

te keren en er zich opnieuw te vestigen. Lezing van de landeninformatie waarvan melding wordt gemaakt in het rechtsplegingsdossier leert dat Koerden de grootste bevolkingsgroep uitmaken in de multi-etnische stad Tuz Khurmatu. Verder blijkt dat de ISF (*Iraqi Security Forces*) in 2017 in Tuz Khurmatu de controle volledig overnamen van de peshmerga. De Turkmenen, gelieerd aan de aanwezige sjiitische PMF (*Popular Mobilisation Forces*), konden hun positie tegenover de Koerden versterken. De Iraakse overheid stuurde speciale eenheden naar Tuz Khurmatu om de spanningen te doen dalen en een terugkeer van gevluchte Koerden, die zich bedreigd voelden door de sjiitische PMF, mogelijk te maken. Deze werden in de loop van 2018 vervangen door reguliere eenheden van het Iraakse leger, hoofdzakelijk bestaande uit sjiitische Arabieren die meer affiniteit hebben met de sjiitische Turkmenen dan met de soenitische Koerdische en Arabische bevolking. Sinds 2019 heeft de tot de PMF behorende Badr-brigade de feitelijke controle in Tuz Khurmatu. Dat er daardoor spanningen zijn en onvrede heerst bij de plaatselijke Koerdische gemeenschap, wordt niet betwist, maar dit vertaalt zich tot op heden niet naar een verhoogd aantal geweldincidenten in en rond Tuz Khurmatu.

Uit het geheel van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt verder niet dat Koerden in de stad Tuz Khurmatu heden het voorwerp zijn van groepsvervolging. Er kan uit de voorgelegde landeninformatie niet worden afgeleid dat de situatie in Tuz Khurmatu dermate ernstig is voor Koerden dat verzoeker louter omwille van zijn Koerdische afkomst dreigt te worden gevisieerd of vervolgd (EUAA “*COI Report Iraq – Security situation*” van januari 2022, p. 176 e.v.; COI “*Focus Irak – veiligheidssituatie*” van 24 november 2021, p. 59 e.v.).

De commissaris-generaal stelt dan ook terecht dat geenszins blijkt dat elke Koerd uit Tuz Khurmatu louter omwille van zijn afkomst zou worden vervolgd en dat bijgevolg een algemene verwijzing naar de algemene situatie van Koerden in Tuz Khurmatu niet volstaat om aanspraak te kunnen maken op het verkrijgen van internationale bescherming.

Verzoekers actuele vrees voor vervolging moet dan ook persoonlijk en *in concreto* worden aangetoond. Uit wat voorafgaat volgt dat verzoeker nalaat om concrete, op zijn persoon betrokken elementen of feiten aan te reiken waaruit zou blijken dat hij heden omwille van zijn Koerdische herkomst dreigt te worden gevisieerd of vervolgd bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst, *in casu* Tuz Khurmatu. Gevraagd of verzoeker, los van zijn voorgehouden problemen omwille van de alcoholverkoop, ook problemen heeft gehad met Hashed el Shaabi, die volgens hem verantwoordelijk zijn voor de onveilige situatie voor de Koerden (NPO, p. 7), antwoordde hij dat hij persoonlijk met hen geen problemen heeft gekend (NPO, p. 8). Gevraagd of zijn stiefvader ooit problemen heeft gekend, antwoordde hij eveneens ontkennend (NPO, p. 8). Ook in het verzoekschrift maakt verzoeker geen melding van concrete problemen die hij zou hebben gekend.

De Raad besluit in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekers Koerdische afkomst en herkomst uit Tuz Khurmatu op zich ook niet volstaan om een gegronde vrees voor vervolging aan te nemen.

4.3.2.3. Verzoeker heeft aldus niet aangetoond dat hij voor zijn vertrek uit Irak werd gevisieerd omwille van zijn vermeende werkzaamheden, die reeds als ongeloofwaardig werden beoordeeld (zie *supra*). Hij haalt evenmin concrete elementen aan waaruit zou blijken dat hij bij een terugkeer naar Irak plots wel zou worden gevisieerd. Waar hij nog toevoegt dat hij beschouwd zal worden als verwesterd, herhaalt de Raad enerzijds dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij werkelijk alcohol heeft verkocht en anderzijds dat verzoeker verder in zijn geheel nalaat een beweerd verwestering te concretiseren of te illustreren. Door in het verzoekschrift te benadrukken dat er talloze voorbeelden zijn van andere personen die ook als verwesterd aanzien worden en worden gedood, hoewel zij alle voorzorgsmaatregelen hadden genomen en hij hierbij preciseert dat het gaat om vrouwen die buitenhuwelijkse relaties hadden, vrouwen die westers gekleed zijn of een student die een facebookgroep over atheïsme beheerde, werpt hij geen ander licht op zijn persoonlijke situatie en de beoordeling van zijn vermeende vrees voor vervolging wegens verwestering. Ter volledigheid kan nog worden opgemerkt dat een louter verblijf in het buitenland of in België daartoe niet volstaat. Ten slotte kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie evenmin blijken dat het vragen van asiel in Europa verzoeker onder de negatieve aandacht van de Iraakse overheden zou brengen. Verzoeker brengt daartoe evenmin concrete elementen aan.

Tenslotte stelt de Raad nog vast dat verzoeker ter staving van zijn asielrelaas enkel een identiteitskaart voorlegde en dat dit document, wat een vaststelling betreft van verzoekers identiteit en *in casu* niet betwist wordt, evenmin kan leiden tot een andere beoordeling.

4.3.3. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, zoals deze waarnaar verwezen wordt in de bestreden beslissing alsook in het verzoekschrift.

In het licht van de voorliggende actuele objectieve landeninformatie, neemt de Raad de analyse van de commissaris-generaal over. De Raad concludeert samen met de commissaris-generaal dat er actueel in de provincie Salah al-Din geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar Salah al-Din louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont geenszins aan dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat hieruit de verkeerde conclusies worden getrokken of die gemaakte appreciatie in een ander daglicht kunnen stellen.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt verder niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan individuele elementen vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de EUAA Country Guidance Note over Irak van juni 2022 (p. 216-217). De commissaris-generaal stelt terecht vast dat verzoeker nalaat het bewijs te leveren dat hij specifiek wordt geraakt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Salah al-Din. Tevens blijkt dat de commissaris-generaal niet beschikt over elementen die erop wijzen dat er in verzoekers hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Deze bevindingen worden door verzoeker niet betwist en vinden steun in het administratief dossier. Verzoeker maakt derhalve geen persoonlijke omstandigheden aannemelijk die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen.

4.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien juni tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. I. FLORIO,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

De griffier,

C. VAN DEN WYNGAERT

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

griffier.

De voorzitter,

I. FLORIO